Nr. Pag.	Textul din teza de doctorat a numitului MATEI George Dorel	Text regăsit identic în bibliografia națională anterioară tezei de doctorat
Pag. 9	Evoluția vieții internaționale confirmă realismul politicii de dezvoltare a cooperării cu toate statele lumii, pe baza principiilor fundamentale ale dreptului internațional. Dreptul internațional are rolul de a facilita această evoluție, de a furniza instrumentele şi garanțiile juridice necesare pentru a asigura lărgirii cooperării internaționale, atât ratione materiae, în domeniile cele mai diverse ale activității umane, cât şi ratione personae, în raporturile cu un număr tot mai mare de state, au determinat dezvoltarea rapidă a dreptului internațional şi, în acelaşi timp, creşterea rolului acestuia, a importanței respectării principiilor şi normelor sale.[2] [2] I. Diaconu, *Normele imperative în dreptul internațional – jus cogens*, Editura Academiei RSR, București, 1977, p. 6	Evoluţia vieţii internaţionale confirmă realismul politicii de dezvoltare a cooperării cu toate statele lumii, pe baza principiilor fundamentale ale dreptului internaţional. Dreptul internaţional are rolul de a facilita această evoluţie, de a furniza instrumentele şi garanţiile juridice necesare pentru a asigura lărgirii cooperării internaţionale, atât ratione materiae, în domeniile cele mai diverse ale activităţii umane, cât şi ratione personae, în raporturile cu un număr tot mai mare de state, au determinat dezvoltarea rapidă a dreptului internaţional şi, în acelaşi timp, creşterea rolului acestuia, a importanţei respectării principiilor şi normelor sale[20]. [20] Ion Diaconu, Normele imperative în dreptul internaţional – jus cogens -, Ed. Academiei RSR, Bucureşti, 1977, p. 6. [21] Nicolae Titulescu, Discurs rostit cu ocazia desemnării titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii din Atena la 21 octombrie 1933, în Documente diplomatice, p. 531. [22] I. Grecescu, V. P... Pagina 16 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2, **rezultat al tezei de doctorat cu același titlu susținută la Academia de Poliție ”Alexandru Ioan Cuza” în anul 2008**, cu același conducător, prof Dumitru MAZILU, ca și în cazul lui Matei George Dorel
Pag. 10	Sunt deosebit de actuale ideile lui Nicolae Titulescu[3] care, sublinia încă din 1933 necesitatea amplificării cooperării dintre state, depăşindu-se deosebirile de păreri şi interesele lor momentane. <u>Cooperarea internațională se impune cu necesitate, statele lumii fiind puse practic în situația de a coopera unele cu celelalte pentru a-și proteja în mod complet interesele lor și ale cetățenilor</u>. În ciuda deosebirilor sociale, naționale și constituționale, a nivelului diferit al dezvoltării lor, a granițelor ce le separă, statele, comunitatea internațională în ansamblul său, formează un singur tot și nu există probleme în relațiile dintre națiuni care să nu poată fi rezolvate prin înțelegeri amiabile, prin cooperare[5].	Sunt deosebit de actuale ideile lui Nicolae Titulescu[21] care, sublinia încă din 1933 necesitatea amplificării cooperării dintre state, depăşindu-se deosebirile de păreri şi interesele lor momentane. Cooperarea internaţională are un caracter obiectiv. Din necesităţi independente de voinţa lor statele sunt nevoite a coopera unele cu altele în cele mai diferite domenii. În ciuda deosebirilor sociale, naţionale şi constituţionale, a nivelului diferit al dezvoltării lor, a graniţelor ce le separă, statele, comunitatea internaţională în ansamblul său, formează un singur tot şi nu există probleme în relaţiile dintre naţiuni care să nu poată fi rezolvate prin înţelegeri amiabile, prin cooperare[22]. Complexitatea şi domeniile în care cooperarea internaţională se face simţită în ultima perioadă de timp denotă modul responsabil în care statele abordează acest tot mai complex principiu fundamental al dreptului internaţional[23].

	Complexitatea şi domeniile în care cooperarea internaţională se face simțită în ultima perioadă de timp denotă modul responsabil în care statele abordează acest tot mai complex principiu fundamental al dreptului internaţional[6]. **N.N. Textul subliniat este o reformulare a celui copiat** [5]I. Grecescu, V. Popa, *Principii de drept internațional public*, Ed. Getic, București, 1997, p.86 [6]M. Mihăilă, *Elemente de drept internațional public și privat,* Ed. All Beck, București, 2001, p.32	[21] Nicolae Titulescu, Discurs rostit cu ocazia desemnării titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii din Atena la 21 octombrie 1933, în Documente diplomatice, p. 531. [22] I. Grecescu, V. Popa, op.cit., p. 86. [23] Marian Mihăilă, Elemente de drept internaţional public şi privat, Ed. All Beck, Bucureşti, 2001, p. 32. Pagina 16 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2
Pag. 11 - 12	Pentru înfăptuirea unei ample cooperări internaționale, cadrul cel mai adecvat îl oferea, în opinia marelui om politic Nicolae Titulescu, Societatea Națiunilor. El își manifesta convingerea că o asemenea colaborare trebuie să fie reală, reciproc avantajoasă, afirmând: ”Nu mă îndoiesc nicidecum de triumful cooperării internaționale asupra tuturor năpastelor care ne amenință din umbră, cu condiția ca fiecare să aducă aici, în opera de colaborare, cele trei elemente fără de care nimic măreț nu poate fi înfăptuit: dorința de înțelegere, voința și generozitatea”[11]. [11]N. Titulescu – Discurs rostit în calitate de preşedinte la deschiderea celei de-a 11-a sesiuni ordinare a Adunării Societății Națiunilor, la Geneva la 10 septembrie 1930, în Documente diplomatice, p.331	Pentru înfăptuirea unei ample cooperări internaţionale, cadrul cel mai adecvat îl oferea, în opinia marelui om politic Nicolae Titulescu, Societatea Naţiunilor. El îşi manifesta convingerea că o asemenea colaborare trebuie să fie leală, reciproc avantajoasă, afirmând[27]: “Nu mă îndoiesc nicidecum de triumful cooperării internaţionale asupra tuturor năpastelor care ne ameninţă din umbră, cu condiţia ca fiecare să aducă aici, în opera de colaborare, cele trei elemente fără de care nimic măreţ nu poate fi înfăptuit: dorinţa de înţelegere, voinţa şi generozitatea”. În activitatea practică a O.N.U., principiul cooperării internaţionale şi-a găsit [27] N. Titulescu, Discurs rostit în calitate de preşedinte la deschiderea celei de a 11-a sesiuni ordinare a Adunării Societăţii Naţiunilor, la Geneva la 10 septembrie 1930, în Documente diplomatice, p. 331. Pagina 18 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2
Pag. 12	<u>Cooperarea internațională a impus edictarea unor norme cât mai clare, ușor de înțeles pentru destinatarii acestora, astfel încât persoane ce aparțin unor culturi diferite să-și poată ajusta conduita în funcție de conținutul normelor respective. Observăm că majoritatea normelor de drept internațional îndeplinesc aceste standarde calitative înalte și sunt expresia colaborării interstatale.</u> Statele rămân însă factorul central al realizării cooperării, al formării și aplicării normelor de drept.[12]	între ele se stabileşte o interacţiune dinamică. Marea majoritate a normelor dreptului internaţional, în vigoare în prezent, sunt o expresie a acestei interacţiuni. Pe măsură ce s-a extins cooperarea internaţională, aceasta a cerut elaborarea şi aplicarea de norme cât mai clare, de către un număr tot mai mare de state; statele rămân însă factorul central al realizării cooperării, al formării şi state; statele rămân însă factorul central al realizării cooperării, al formării şi aplicării normelor de drept[1]. Acţionând ca entităţi suverane, statele sunt în mod obiectiv implicate în numeroase acţiuni de cooperare, în cele mai diferite domenii. Aceasta a dus la formarea a numeroase norme ale dreptului internaţional, atât de ordin general, cât şi în domenii specifice ale raporturilor internaţionale sau privind diferite forme de cooperare[2].

	Colaborarea statelor nu poate fi privită numai ca o necesitate obiectivă ci şi ca factor generator de drept. Astfel, din nevoia de colaborare în diferite domenii, statele au trecut la edictarea de norme de drept internaţional, atât cu caracter general cât şi cu caracter special. **Reformulări ale textelor copiate din V. Cristiean** [12]I. Diaconu, *Tratat de drept internaţional public*, vol.I, Ed. Lumina Lex, Bucureşti, 2002,p.275	[1] Ion Diaconu, Tratat de drept internaţional public, vol. I, Ed. Lumina Lex, Bucureşti, 2002, p. 275. Pagina 11 din monografia ”Asistenţa juridică internaţională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2
Pag. 12-13	Într-o lume a interdependenţelor, Întemeiate pe existenţa statelor şi naţiunilor suverane, factorul coordonator al acţiunii în vederea menţinerii şi consolidării păcii şi securităţii, al dezvoltării cooperării internaţionale îl constituie sistemul, coerent şi unitar, al principiilor fundamentale ale dreptului internaţional contemporan[13]. Popoarele lumii îşi afirmă constant şi ferm adeziunea sinceră la cauza înţelegerii şi colaborării între state, bazată pe principiile dreptului şi ale coexistenţei paşnice, văzând în aplicarea şi respectarea acestor principii o condiţie sine qua non a dezvoltării unor raporturi normale între ţări, a evitării conflictelor interstatale, a înlăturării pericolului unui nou război mondial[14]. Astăzi este unanim admis că pacea, securitatea, justiţia internaţională nu pot fi menţinute dacă principiile fundamentale ale dreptului internaţional contemporan consacrate în documentele internaţionale nu sunt corect înţelese şi respectate de subiecţii de drept internaţional. În modul în care este astăzi organizată pacea şi asigurate securitatea şi justiţia internaţională, rolul principal îl au principiile fundamentale .şi, în cadrul acestora principiul respectării tratatelor[15]. Achiesăm la opinia exprimată în doctrină[16] potrivit căreia filozofii, practicienii sau legiuitorii nu crează ei înşişi dreptul ci doar îl descoperă şi îl ordonează, principiile de drept fiind produsul societăţii umane.	Într-o lume a interdependenţelor, întemeiate pe existenţa statelor şi naţiunilor suverane, factorul coordonator al acţiunii în vederea menţinerii şi consolidării păcii şi securităţii, al dezvoltării cooperării internaţionale îl constituie sistemul, coerent şi unitar, al principiilor fundamentale ale dreptului internaţional contemporan[3]. Popoarele lumii îşi afirmă constant şi ferm adeziunea sinceră la cauza înţelegerii şi colaborării între state, bazată pe principiile dreptului şi ale coexistenţei paşnice, văzând în aplicarea şi respectarea acestor principii o condiţie sine qua non a dezvoltării unor raporturi normale între ţări, a evitării conflictelor interstatale, a înlăturării pericolului unui nou război mondial. Desfăşurarea evenimentelor internaţionale demonstrează justeţea politicii bazate pe aceste principii, care capătă o tot mai largă recunoaştere din partea tuturor statelor lumii[9]. Astăzi este unanim admis că pacea, securitatea, justiţia internaţională nu pot fi menţinute dacă principiile fundamentale ale dreptului internaţional contemporan consacrate în Carta O.N.U. nu sunt respectate de toate statele. În modul în care este astăzi organizată pacea şi asigurate securitatea şi justiţia internaţională, rolul principal îl au principiile fundamentale şi, în cadrul acestora principiul respectării tratatelor[10]. Principiile dreptului nu sunt create nici de legiuitori, nici de filosofi şi nici de practicieni: ele sunt doar descoperite şi formulate de aceştia, pentru că principiile sunt produsul societăţii. Ca şi dreptul, principiile lui fundamentale se caracterizează prin mobilitate, ele izvorând din acele norme juridice care reglementează relaţiile sociale, cele mai importante pentru societate[11]. Mircea Djuvara arăta că “suntem foarte uşor înclinaţi a comite eroarea de a crede că un principiu de drept sau de justiţie este un produs al unei pure speculaţii şi că ar apare în mintea noastră înaintea unei experienţe. De aceea nu pot exista principii de drept imuabile, care să valoreze pentru orice timp şi orice loc.”[12]

	Mircea Djuvara arăta că indivizii edictează normele de drept abia în urma conştientizării unei necesităţi, principiile de drept nefiind produsul speculaţiei unor indivizi sau grupuri de indivizi, pe cale de consecinţă principiile de drept evoluând odată cu societatea[17]. **Reformulări ale textelor copiate din V. Cristiean** [13] N. Marțian, *Rolul ONU în promovarea principiilor dreptului internațional în relațiile dintre state*, Ed. Politică, București, 1973, p.10 [14] D. Mazilu, *Dreptul păcii. Tendințe și evoluții actuale*, în Vasile Popa, *Refugiatul, un microunivers dislocate*, Ed. Presa Universitară Română, Timișoara, 2000, p.205 [15] P.I.Rusu, *Principiul respectării tratatelor-tradiție și actualitate,* Ed. Științifică, București, 1992, p.5 [16]C. Voicu, *Teoria generală a dreptului*, Ed. Lumina Lex, București,2002,p.100 [17]M. Djuvara, *Drept și sociologie*, Arviva pentru știință și reformă socială, București,1936,p.223	[3] Marţian Niciu, Rolul ONU în promovarea principiilor dreptului internaţional în relaţiile dintre state, Ed. Politică, Bucureşti, 1973, p. 10. [9] Dumitru Mazilu, Dreptul păcii. Tendinţe şi evoluţii actuale, în Vasile Popa – Refugiatul, un microunivers dislocate, Ed. Presa Universitară Română, Timişoara, 2000, p. 205. [7] Petre I. Rusu, Principiul respectării tratatelor – tradiţie şi actualitate, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1992, p. 5. [10] Petre I. Rusu, Principiul respectării tratatelor...., op.cit., p. 5. [11] Costică Voicu, Teoria generală a dreptului, Ed. Lumina Lex, Bucureşti, 2002, p. 100. [12] Mircea Djuvara, Drept şi sociologie, Bucureşti, 1936. Pagina 11-13 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2 **Se observă că, pe lângă plagiatul textului original, preia și greșelile:** **Cartea de la ref. 9, respectiv 14 din teză, are titlul ”Refugiatul, un microunivers dislocat” și ”dislocate”**
Pag. 14	Recuperarea şi lichidarea decalajelor dintre state, convergenţa standardelor de viaţa şi îmbunătăţirea acestora reprezintă probleme curente ale omenirii în general şi ale Uniunii Europene (UE) în special. Dezvoltarea cooperării şi colaborării între state vizează tocmai aceste aspecte, pentru progresul global. Optimizarea cooperării internaţionale este la rându-i condiţionată de eliminarea decalajelor iar recuperările presupun ca o componentă indispensabilă şi cooperarea internaţională în diverse domenii. Cadrul internaţional de acţiune a statelor poate constitui un factor de accelerare sau decelerare a procesului.[19] [19] Relații internaționale și instituții europene-www.upt.ro	Recuperarea şi lichidarea decalajelor dintre state, convergenţa standardelor de viaţa şi îmbunătăţirea acestora reprezintă probleme curente ale omenirii în general şi ale Uniunii Europene (UE) în special. Dezvoltarea cooperării şi colaborării între state vizează tocmai aceste aspecte, pentru progresul global. Optimizarea cooperării internaţionale este la rându-i condiţionată de eliminarea decalajelor iar recuperările presupun ca o componentă indispensabilă şi cooperarea internaţională în diverse domenii. Cadrul internaţional de acţiune a statelor poate constitui un factor de accelerare sau decelerare a procesului. **Materialul este preluat dintr-un suport de curs al Universității Politehnica Timișoara – Facultatea de Management în Producție și Transporturi, aflat la adresa** www.mpt.upt.ro/doc/Relatii_Internationale_Institutii_Europene.doc

		Care este relevanța într-o teză în domeniul drept a unui material de la Politehnică??
Pag. 15	Nicolae Titulescu sublinia încă din 1933 necesitatea amplificării cooperării dintre state, depăşindu-se deosebirile de păreri şi interesele lor momentane.[20] Cooperarea internaţională are un caracter obiectiv. Din necesități independente de voința lor statele sunt nevoite a coopera unele cu altele în cele mai diferite domenii. În ciuda deosebirilor sociale, naţionale şi constituţionale, a nivelului diferit al dezvoltăriI lor, a graniţelor ce le separă, statele, comunitatea internațională în ansamblul său, formează un singur tot și nu există probleme în relațiile dintre națiuni care să nu poată fi rezolvate prin înțelegeri amiabile, prin cooperare.[21] Complexitatea şi domeniile în care cooperarea internaţională se face simțită în ultima perioadă de timp denotă modul responsabil în care statele abordează acest tot mai complex principiu fundamental al dreptului internaţional.[23] [20]Nicolae Titulescu-Discurs rostit cu ocazia desemnării titlului de Doctor Honoris Causa al Universității dinAtena la 21 octombrie 1933, în Documentele diplomatice,p.531 [21]I.Grecescu, V.Popa, *Principii de drept internațional public,* Ed. Getic, București, 1997,p.86 [22]M.Mihăilă, *Elemente de drept internațional public și privat*, Ed. All Beck, București, 2001,p.32	Sunt deosebit de actuale ideile lui Nicolae Titulescu[21] care, sublinia încă din 1933 necesitatea amplificării cooperării dintre state, depăşindu-se deosebirile de păreri şi interesele lor momentane. Cooperarea internaţională are un caracter obiectiv. Din necesități independente de voința lor statele sunt nevoite a coopera unele cu altele în cele mai diferite domenii. În ciuda deosebirilor sociale, naţionale şi constituţionale, a nivelului diferit al dezvoltării lor, a graniţelor ce le separă, statele, comunitatea internaţională în ansamblul său, formează un singur tot şi nu există probleme în relaţiile dintre naţiuni care să nu poată fi rezolvate prin înţelegeri amiabile, prin cooperare[22]. Complexitatea şi domeniile în care cooperarea internaţională se face simţită în ultima perioadă de timp denotă modul responsabil în care statele abordează acest tot mai complex principiu fundamental al dreptului internaţional[23]. [21] Nicolae Titulescu, Discurs rostit cu ocazia desemnării titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii din Atena la 21 octombrie 1933, în Documente diplomatice, p. 531. [22] I. Grecescu, V. Popa, op.cit., p. 86. [23] Marian Mihăilă, Elemente de drept internaţional public şi privat, Ed. All Beck, Bucureşti, 2001, p. 32. Pagina 16 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2
Pag. 16	<u>În perioada actuală</u>, fiecare stat, indiferent de nivelul său de dezvoltare sau de poziţia geografică, este determinat în mod obiectiv să participe la schimbul mondial de valori, în conformitate cu principiul cooperării - ca subiect activ şi egal în drepturi al vieţii internaţionale. <u>Apreciem că societatea</u> parcurge, fără îndoială, o <u>perioadă în care statele nu își mai pot orienta politica internațională după bunul plac și nici nu mai pot ignora interesele altor state.</u> **<u>Reformulări ale textelor copiate din V. Cristiean</u>**	Astăzi, mai mult ca niciodată, fiecare stat, indiferent de nivelul său de dezvoltare sau de poziţia geografică, este determinat în mod obiectiv să participe la schimbul mondial de valori, şi nu în orice condiţii, ci în conformitate cu principiul cooperării - ca subiect activ şi egal în drepturi al vieţii internaţionale. Prin urmare, umanitatea parcurge, fără îndoială, o etapă în care statele nu-şi mai pot gândi separat destinele şi nici nu se mai pot ignora. Pagina 19 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2

Pag. 17	Analiza conţinutului principiului cooperării internaţionale ne ajută să înţelegem semnificaţia deosebită a acestui principiu în procesul de soluţionare a marilor probleme cu care se confruntă actualmente omenirea. Atât Carta Naţiunilor Unite, cât si alte documente confinţesc îndatorirea statelor de cooperare fără a face vreo distinţie în funcţie de gradul de dezvoltare, dispute politice, mărimea teritoriului sau astfel de criterii discriminatorii, cooperarea trecând din zona unei simple facultăţi în cea obligaţională. Principiul cooperării implică pentru state pentru state, indiferent dacă sunt sau nu membre a le O.N.U., atât dreptul cât și îndatorirea fiecărui stat de a se implica în procesul cooperării internaționale. Acest drept și această îndatorire nu au caracter absolut, în sensul de a participa la toate acțiunile şi formele de cooperare; fiecare stat este liber să-şi aleagă partenerii de cooperare. într-unul sau altul din domeniile concrete ale raporturilor internaţionale. În acest sens, se pronunţă şi Declaraţia privind principiile cooperării culturale internaţionale. care arată că această cooperare este un drept şi o îndatorire pentru toate popoarele şi statele, care trebuie să împartă între ele cunoştinţele şi priceperea lor.[25] Din prevederile documentelor menţionate se pot deduce următoarele drepturi ale statelor: fiecare stat are dreptul de a participa la relaţiile de cooperare cu celelalte state ale comunităţii internaţionale , pe baze bi- sau multilaterale şi în orice domeniu de interes reciproc; fiecare stat este liber în alegerea formelor de cooperare internaţională şi a modului în care îşi organizează relaţiile sale de cooperare cu celelalte state; fiecare stat are dreptul de participare egală la adoptarea deciziilor pe plan internaţional; fiecare stat are dreptul de a încheia tratate în vederea realizării cooperării internaţionale. **Reformulări ale textelor copiate din V. Cristiean**	Analiza conţinutului principiului cooperării internaţionale ne ajută să înţelegem semnificaţia deosebită a acestui principiu în procesul de soluţionare a marilor probleme cu care se confruntă actualmente omenirea. Atât Carta, cât si alte documente prevăd îndatorirea statelor de a coopera între ele, oricare ar fi deosebirile lor politice, economice si sociale, în diverse domenii ale relaţiilor internaţionale: cooperarea nu mai este, deci, un act facultativ, ci o îndatorire a statelor. Acest principiu vizează toate statele lumii, indiferent de mărime, situaţie politică, nivel de dezvoltare, de participare la o organizaţie internaţională. El are în vedere toate domeniile vieţii internaţionale. Principiul cooperării implică pentru state, indiferent dacă sunt sau nu membre ale O.N.U., atât dreptul cât şi îndatorirea fiecărui stat de a se implica în procesul cooperării internaţionale. Acest drept şi această îndatorire nu au caracter absolut, în sensul de a participa la toate acţiunile şi formele de cooperare; fiecare stat este liber să-şi aleagă partenerii de cooperare, într-unul sau altul din domeniile concrete ale raporturilor internaţionale. În acest sens, se pronunţă şi Declaraţia privind principiile cooperării culturale internaţionale, care arată că această cooperare este un drept şi o îndatorire pentru toate popoarele şi statele, care trebuie să împartă între ele cunoştinţele şi priceperea lor[34]. Din prevederile documentelor menţionate se pot deduce următoarele drepturi ale statelor: fiecare stat are dreptul de a participa la relaţiile de cooperare cu celelalte state ale comunităţii internaţionale, pe baze bi sau multilaterale şi în orice domeniu de interes reciproc; fiecare stat este liber în alegerea formelor de cooperare internaţională şi a modului în care îşi organizează relaţiile sale de cooperare cu celelalte state; fiecare stat are dreptul de participare egală la adoptarea deciziilor pe plan internaţional; fiecare stat are dreptul de a încheia tratate în vederea realizării cooperării internaţionale. [33] Aurel Preda-Mătăsaru, Tratat de drept internaţional public, Ed. Lumina Lex, Bucureşti 2002, p. 90. [34] Gr. Geamănu, Drept internaţional public, vol. I, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti 1981, p. 130. Pagina 19-20 din monografia ”Asistenţa juridică internaţională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2

	[25]G.Geamănu, *Drept internațional public*, vol.I,Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1981, p.130	
Pag. 17-18	În ceea ce priveşte dreptul statelor de a participa la relaţiile bi şi multilaterale internaţionale, acestea au la dispoziţia lor un arsenal de mijloace şi forme juridice adecvate cum ar fi: tratatele, conferinţele, organizaţiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale, cu respectarea principiilor de egalitate, respect reciproc, neamestecul în treburile altor state și mai ales respectarea suveranității și interesul altor state, obținerea de la orice act care ar aduce prejudicii altora, ar pune în pericol pacea și securitatea internațională, cooperarea cu participarea egală a statelor. Așa cum arătam mai sus, cooperarea internațională devine o obligație pentru state. Ele sunt datoare să coopereze între ele, în primul rând, pentru asigurarea păcii și securității internaționale, precum și pentru realizarea progresului lor. În desfășurarea relațiilor de cooperare, statele au îndatorirea de a respecta toate principiile fundamentale ale dreptului internațional public, ca și celelalte norme imperative ale acestuia[26]. Admiterea unei obligaţii de cooperare a statelor tinde să înalţe legalitatea internaţională pe o treaptă nouă. superioară, unde statele, popoarele, guvernele se privesc ca asociaţi la înfăptuirea de acţiuni comune în interes comun[27]. <u>În baza principiul</u> cooperării <u>nu se permite</u> excluderea unor state de la cooperarea internaţionala ori discriminări pe baza diferitelor aspecte. Nici un stat nu se poate sustrage de la cooperarea internaţională pentru rezolvarea problemelor majore cu care se confruntă omenirea. Cooperarea internaţională este condiţionată de scopurile pe care trebuie să le urmarească, şi anume menţinerea păcii şi securităţii internaţionale, favorizarea progresului şi stabilităţii economice, a bunăstarii generale a naţiunilor, a promovării dezvoltării economice în lumea întreaga. Cooperarea internaţională nu poate să se realizeze şi să răspundă acestor	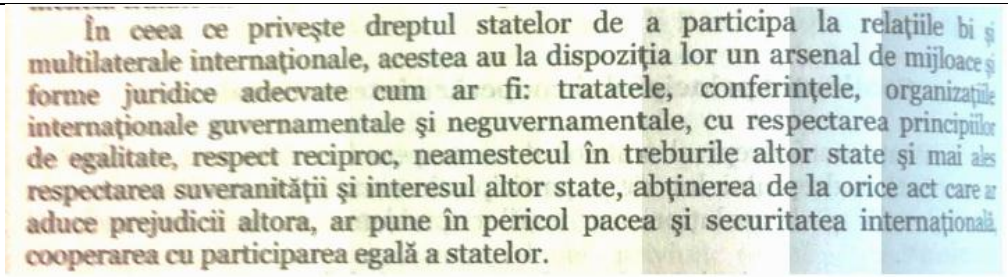 În ceea ce priveşte dreptul statelor de a participa la relaţiile bi şi multilaterale internaţionale, acestea au la dispoziţia lor un arsenal de mijloace şi forme juridice adecvate cum ar fi: tratatele, conferinţele, organizaţiile internaţionale guvernamentale şi neguvernamentale, cu respectarea principiilor de egalitate, respect reciproc, neamestecul în treburile altor state şi mai ales respectarea suveranităţii şi interesul altor state, abţinerea de la orice act care ar aduce prejudicii altora, ar pune în pericol pacea şi securitatea internaţională, cooperarea cu participarea egală a statelor. 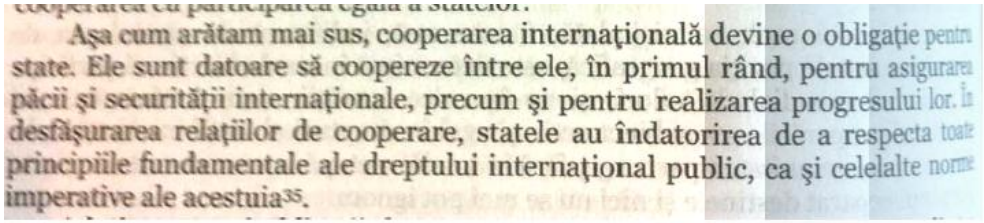 Aşa cum arătam mai sus, cooperarea internaţională devine o obligaţie pentru state. Ele sunt datoare să coopereze între ele, în primul rând, pentru asigurarea păcii şi securităţii internaţionale, precum şi pentru realizarea progresului lor. În desfăşurarea relaţiilor de cooperare, statele au îndatorirea de a respecta toate principiile fundamentale ale dreptului internaţional public, ca şi celelalte norme imperative ale acestuia[35]. 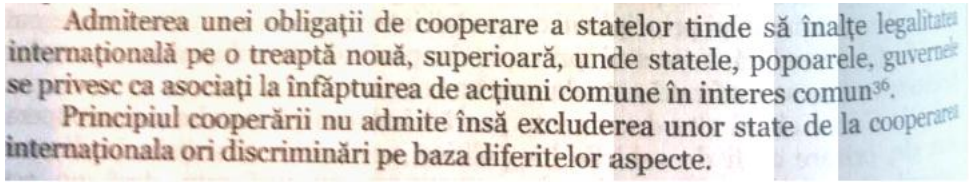 Admiterea unei obligaţii de cooperare a statelor tinde să înalţe legalitatea internaţională pe o treaptă nouă, superioară, unde statele, popoarele, guvernele se privesc ca asociaţi la înfăptuirea de acţiuni comune în interes comun[36]. Principiul cooperării nu admite însă excluderea unor state de la cooperarea internaţionala ori discriminări pe baza diferitelor aspecte. 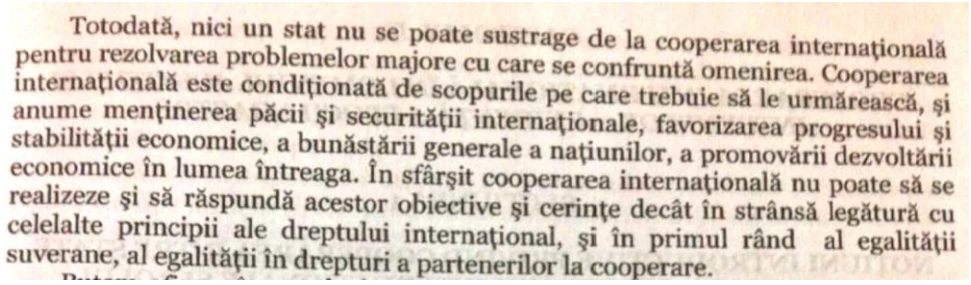 Totodată, nici un stat nu se poate sustrage de la cooperarea internaţională pentru rezolvarea problemelor majore cu care se confruntă omenirea. Cooperarea internaţională este condiţionată de scopurile pe care trebuie să le urmărească, şi anume menţinerea păcii şi securităţii internaţionale, favorizarea progresului şi stabilităţii economice, a bunăstării generale a naţiunilor, a promovării dezvoltării economice în lumea întreaga. În sfârşit cooperarea internaţională nu poate să se realizeze şi să răspundă acestor obiective şi cerinţe decât în strânsă legătură cu celelalte principii ale dreptului internaţional, şi în primul rând al egalităţii suverane, al egalităţii în drepturi a partenerilor la cooperare. **Se observă cu puterea evidenței plagiatul, în sensul că în textul modificat de Dorel Matei ”în baza principiul cooperării” se vede clar că autorul tezei, atunci când a preluat textul original din monografia lui V. Cristean, a uitat să facă și acordul gramatical.**

	obiective şi cerinţe decât în strânsă legătură cu celelalte ;principii ale dreptului internaţional, şi în primul rând al egalităţii suverane, al egalităţii în drepturi a partenerilor la cooperare. **<u>Reformulări ale textelor copiate din V. Cristiean</u>** [26]N. Marțian, *op.cit.,* p.77 [27]D.Mazilu, *op.cit.*, p.218	[35] Marţian Niciu, Drept internaţional public, op.cit., p. 77. [36] Dumitru Mazilu, Dreptul internaţional public, vol. I, Ed. Lumina Lex, Bucureşti, 2001, p. 218. Pagina 20-21 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2
Pag. 18-19	Putem afirma în concluzie că principiul cooperării are o aplicare amplă, el nereferindu-se numai la cooperarea economică şi socială, ci şi la cooperarea tehnică și științifică, culturală şi juridică, etc., precum şi la cooperarea în menținerea păcii şi securității internaționale. O expresie a principiului cooperării este creşterea ilrl precedent a numărului organizaţiilor internaţionale cu vocaţie de universalitate, la care sunt membri marea majoritate a statelor lumii; prin statutele acestor organizaţii, ca şi prin deciziile adoptate în cadrul acestora, statele membre şi-au asumat obligaţii specifice de a coopera în domeniul respectiv. Numărul mare de organizaţii, acoperind variate domenii de activitate, creeazl astfel o reţea de obligaţii de cooperare între majoritatea statelor lumii[28]. Principiul cooperării nu este un principiu numai al prezentului ci şi al viitorului, edificarea unor noi relaţii şi stmcturi internaţionale presupunând o amplă şi fecundă cooperare internaţională[29]. În literatura de specialitate[30], se arată că, pentru a deveni o realitate şi pentru a-şi demonstra utilitatea în practică, cooperarea trebuie să funcţioneze sistematic, să valorifice experienţa dobândită şi să abordeze noi domenii susceptibile de ameliorare, pregătind metodic, cu încredere şi tenacitate viitorul care, trebuie să poarte amprenta preocupărilor prezente. [28] I.Diaconu, *Tratat de drept internațional public*,vol.I,Ed. Lumina Lex, București, 2002, pp.316-317 [29]C.Andronovici, *op.cit.*, p. 109	Putem afirma în concluzie că principiul cooperării are o aplicare amplă, el nereferindu-se numai la cooperarea economică şi socială, ci şi la cooperarea tehnică şi ştiinţifică, culturală şi juridică, etc., precum şi la cooperarea în menţinerea păcii şi securităţii internaţionale. O expresie a principiului cooperării este creşterea fără precedent a numărului organizaţiilor internaţionale cu vocaţie de universalitate, la care sunt membri marea majoritate a statelor lumii; prin statutele acestor organizaţii, ca şi prin deciziile adoptate în cadrul acestora, statele membre şi-au asumat obligaţii specifice de a coopera în domeniul respectiv. Numărul mare de organizaţii, acoperind variate domenii de activitate, creează astfel o reţea de obligaţii de cooperare între majoritatea statelor lumii[37]. Principiul cooperării nu este un principiu numai al prezentului ci şi al viitorului, edificarea unor noi relaţii şi structuri internaţionale presupunând o amplă şi fecundă cooperare internaţională[38]. În literatura de specialitate[39], se arată că, pentru a deveni o realitate şi pentru a-şi demonstra utilitatea în practică, cooperarea trebuie să funcţioneze sistematic, să valorifice experienţa dobândită şi să abordeze noi domenii susceptibile de ameliorare, pregătind metodic, cu încredere şi tenacitate viitorul care, trebuie să poarte amprenta preocupărilor prezente. În concluzie, colaborarea şi cooperarea internaţională servesc intereselor tuturor statelor şi nu în ultimul rând, contribuie la crearea unei mari stabilităţi în relaţiile dintre ele. [37] I. Diaconu, Tratat de drept internaţional public, vol. I, Ed. Lumina Lex, Bucureşti, 2002, pp. 316-317. [38] Constantin Andronovici, op.cit., pag. 109. [39] I. Grecescu, V. Popa, op.cit., p. 87.

	[30]I.Grecescu, V.Popa,*op.cit.*, p.87 [32]V.Cristiean, *Asistența juridică internațională în materie penală*-teză de doctorat	Pagina 21 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2 **Dorel Matei precizează în sfârșit că a plagiat din teza de doctorat a lui V.Cristiean**
Pag. 19	Exitența unui drept al statelor de a coopera între ele este, de altfel, o componentă a dreptului lor de a participa, în condiţii de egalitate, la viaţa internaţională şi la soluţionarea marilor probleme cu care se confruntă omenirea.[31] [31]P.Bărbulescu, *Democratizarea relațiilor dintre state și noua ordine internațională*, p.241	Existența unui drept al statelor de a coopera între ele este, de altfel, o componentă a dreptului lor de a participa, în condiţii de egalitate, la viaţa internaţională şi la soluţionarea marilor probleme cu care se confruntă omenirea[32]. [32] Petre Bărbulescu, Democratizarea relațiilor dintre state și noua ordine internațională, p. 241. Pagina 19 din monografia ”Asistența juridică internațională în materie penală” de Victoria CRISTIEAN, publicată în 2013, la editura Pro Universitaria, ISBN 978-606-647-623-2